

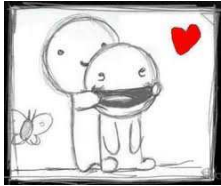
DERÜLT ÉGBŐL VILLÁMKÉRDÉSEK

Aki válaszol: Kertész Vilmos tanár úr

Mit csinál olyankor, amikor nem csinál semmit?

- Nem csinálni semmit? Én ezt nem ismerem. Azt sem, hogy unatkozni. Drága jó nagymamám mondta sokszor: *Fiam! Értelmes ember nem unatkozik...* Ha úgy vesszük, hogy éppen nem csinállok semmit, akkor elolvasom a híreket neten, vagy a gyerekekkel játszom.

Melyik a kedvenc idézete?

- Bölcsesség az, ha nem azon bánkódsz, amid nincs, hanem annak örülsz, amid van.

Melyik emberi tulajdonságot tartja a legtöbbre?

- Őszinteség.

Mit olvasott nyolc éves korában?

- Gőgös Gúnár Gedeon és Ablak Zsiráf. ☺ Ekkor voltam másodikos kisdiák.

Van kedvenc TV műsora, amit sosem hagyna ki?

- Barátok közt. Már Kertész Vili bácsi miatt is... ☺ Egyébként az ember ne a TV műsorokhoz igazítsa a napi teendőit...

Szeret főzni?

- Igen! Szoktam is, főleg nyáron, a szabadban férfias „emberes” kajákat: bográcsolás, grillezés, sült húсок, stb... A konyhában specialitásom a palacsinta.

Ha más hivatást kellene választania, mi lenne az?

- Gyerekkoromban mozdonyvezető szerettem volna lenni. Még mindig nosztalgiával gondolok erre és imádom a mozdonyokat, vonatokat. Kipróbálnám...

Mi a legértékesebb tulajdona?

- Anyagi javak? Nem fontos. Eszmei érték? Van egy Puskás Ferenc életrajzi könyvem, amit személyesen dedikáltattam Öcsi bácsival. Féltve őrzöm.

Melyik az a pillanat az életében, amit szívesen átélne újra?

- A lányom és a fiam megszületése. Nem értem azokat az apákat, akik nincsenek ott a szülésnél! Hihetetlen, megmagyarázhatatlan, amit akkor átélünk.

Mi idegesíti? -Nyugalom, a hosszú élet ritka! ☺ Nem vagyok egy idegeskedő típus. De az emberi butaság, közöny néha eléggé kiborít.

Szeret vásárolni? - Nem, de muszáj. A nőkre jellemző (tisztelet a kivételnek) céltalan nézelődés, shoppingolás messze áll tőlem. A nagy bevásárló központokban

J: -Jól, bár ezt az Úr fejtette meg nekem, nem én csináltam. Én csak elmondtam.

R: -És ezáltal került ön végül is ki a börtönből.

J: -Így van. Előbb két főember álmának értelme tárult fel előttem, majd a fáraó álmának értelme is. Az Úr segítségével épp idejében ahhoz, hogy közös munkával meg tudjuk menteni Egyiptomot az éhínség okozta pusztulástól. Mindenütt másutt kifogytak az élelemből, és hozzánk jöttek kérni.

R: -És ön adott.

J: -Ekkor már Egyiptom főkörmányzója voltam, így igen, fizetségért cserébe eladtam a tartalékainkból. Volt bőven. Ekkor találkoztam újra a testvéreimmel is: eljöttek élelemért. Megrázó látvány volt.

R: -Gondolt arra, hogy bosszút áll rajtuk amiatt, amit elkövettek maga ellen?

J: -Nem, egyáltalán nem. Ekkor vált előttem világossá, mit jelentettek pontosan gyerekkori álmaim. Azt akartam, hogy Ők is eljussanak a felismerésre, amire én is. Én ugyan oda szerettem volna venni a családot magam mellé, ha ez lehetséges. Hiányzott az apám, és látni szerettem volna az öcsémet, akivel addig nem találkozhattam. De úgy döntöttem, próbára teszem Őket, hol tartanak a formálódásban.

R: -Látni akarta, hogy Ők gyűlölik-e még magát?

J: -Látni akartam, mit várhatok tőlük, mivel teszek igazán jól. Ha megfutamodnak, ha cserbenhagyják egymást, ahogyan régen, akkor még nem érettek a jobbra. De végül kiderült, hogy az Úr formáló munkája végére ért bennük is. A bátyám, aki engem annak idején könnyedén eladott rabszolgának, az öcsém helyett már maga vállalta volna a rabszolgasort, hogy ne okozzon fájdalmat apánknak. Ennyi elég volt. Elárultam nekik, ki vagyok valójában, és elmondtam, hogy ez Isten akarata. (Elmosolyodik.) Mindenesetre, érdekes arcot vágtak. És azután mind ideköltöztek egy saját földterületre, amit nekünk adott a fáraó. Azóta már nagy a család, hála az Úrnak. Miután elvégeztük a feladatunkat, békében és örömben lehetünk együtt.

R: -Ha meg kellene fogalmaznia számunkra egy végső üzenetet, mi lenne az?

J: -Hogy ne aggódjanak a nehézségek miatt. Azok csak eszközök. Isten mindenkit tökéletesre, céljának legmegfelelőbbre formál. Az Úr az emberek legrosszabb szándékait is a legkövetkezőbb jóra tudja fordítani. És mivel Ő jól akar nekünk, nincsen az ember életének annál teljesebb öröme, mint amikor együtt haladhat Istennel az élete útján a cél felé. De igazság szerint majd jön utánam valaki, a Messiás, aki nálam mindent sokkal teljesebben el fog tudni magyarázni, úgyhogy ne csüggedjenek.

R: -Őő... igazság szerint, legalábbis azt hiszem, már eljött.

J: -Hát ez nagyszerű! Akkor viszont nem értem, mi szükség itt rám? Hiszen akkor maguk már mindent tudnak. Többet, mint én. Magának kellene mesélnie nekem.

R: - Őő... tudja, ez nem ilyen egyszerű. Sok minden történt azóta: pápák meg keresztes háborúk... meg eretnekek üldözése... meg egyházakra szakadás... meg reformáció meg ilyenek, és az emberek nem igazán tudják...

J: -Ebből egy hangot nem értek. Ha eljött a Messiás, akkor már mindent elmondott Isten terveiről, amit tudniuk kell, nem igaz? És lehetővé tette, hogy együtt tudjanak vele működni, nem igaz?

R: -De elvileg igen, csak...

J: -Csak mi?

R: -Az emberek általában nem hisznek már... ebben az egészben. A Messiásban. Meg Istenségben. Szóval, az lett volna a lényeg, hogy ön bemutassa, mennyire fontos a pozitív gondolkodás, amikor válságba kerül az életünk. Érti?...

GONDOLATOK

Nem csak a karácsony adhat neked ajándékot. Nem csak a karácsonyfa alatt lehet csomag. Bármikor, bárhol rátalálhatsz.

Csitáry-Hock Tamás

Az adventi várakozás lényege szerint: várakozás arra, Aki van; ahogy a szeretet misztériuma sem egyéb, mint vágyakozás az után, aki van, aki a miénk.

Pilinszky János

Karácsony tájékán sokakban felmerül a vágy, hogy az ajándékozás kényszere nélkül, a tárgyak árában mért szeretet helyett milyen jó volna csak a szívünk melegét adni.

Papp Lajos

Kínálkozik egy ünnep, és ilyenkor az emberek nyitnak némi rést szorosra zárt kagylóhéjukon, többségük ajándékoz, tehát odafigyel szeretteire, és ebből a figyelmességből juthat másoknak is. Mert az ünnep arról szól, hogy adni örömtelibb, mint elvenni; a szeretethez kevesebb energia kell, mint a gyűlölethez. Aki ad, magát is jobbnak gondolja, részese lehet így az ünnep kegyeletének, még akkor is, ha nem vallásos.

Kontra Ferenc

Karácsonykor az ember mindig hisz egy kisébe a csodában, nemcsak te és én, hanem az egész világ, az emberiség, amint mondják, hiszen ezért van az ünnep, mert nem lehet a csoda nélkül élni.

Márai Sándor

Ezt teszi a karácsonyfa. Furcsa kis érzelmekapukat nyit meg az emberben.

Al Ghaoui Hesna

Sokkal értékesebb a magad alkotta ajándék. - Amíg készíted, mindig arra gondolsz, akié lesz. Nem egy pillanat csak, amíg megveszed, hanem hosszú órák, esték, amíg elkészülsz. Ezalatt beépül az ajándékba a szereteted is.

Kálnay Adél

2014 /2015. 1. szám

ZSEB CSILLAG

A SZÉKELY JÓZSEF REFORMÁTUS ÁLTALÁNOS ISKOLA
DIÁKÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

Bernáth William: Karácsony

Hó nem szítál. Az ég derűs.

Csupán az este hűs.

A szív örül: Jézusra vár.

A lélek: fényugár.

Havatlan pusztán mély a csend
egy csillag megjelent.

Az arcokra kíváncsiság
mély áhitata szállt.

Idézve látom múltamat...
a gyémántos havat.

S míg lelkem Jézust keresi:
szívem békével van teli.

ÁLDOTT, BOLDOG ÚJ ÉVET!

Az ország házában

November közepére kirándulást szerveztünk Budapestre. Fő célunk a Parlament meglátogatása volt. Kényelmes busszal utaztunk, ahol jól elszórakoztunk. Megérkezésünk után volt egy kis szabadidőnk, így elmentünk egy játszótérre és sétáltunk a Parlament körül. Amikor beléptünk az épületbe, át kellett mennünk egy fémérzékelő kapun, ahol többen besípoltak. Kaptunk egy idegenvezetőt, aki minden fontosat elmesélt az épületről. Nagyon érdekesnek találtam, hogy minden igazi aranyból volt. Amikor a koronázási ékszerekhez értünk, két méter távolságot kellett az öröktől tartani. A nagy teremben István királytól kezdve az összes magyar uralkodó szobra látható volt. Azt mondta az idegenvezető, hogy a tévében az ülésterem nagyobbak látszik, mint amekkora a valóságban. Elcsodálkoztunk, hogy valójában tényleg milyen kicsi. Amikor kifelé jöttünk a Parlamentből, olyan volt, mintha titkos folyosón jöttünk volna végig. Odakint a nagy téren megtekintettük a díszőrség bemutatóját. Ezután

felszálltunk a buszra és még elmentünk a reptérre, ahol egy kis időt eltöltöttünk, mielőtt hazafelé vettük az irányt. A kirándulás élvezetes volt, szívesen elmennék máskor is. Mikus Marcell 4.

DERÜLT ÉGBŐL VILLÁMKÉRDÉSEK

Aki válaszol: Márkus Marika tanárnő

Melyik az a pillanat az életében, amit szívesen átélne újra?

Anyaként a legboldogabb pillanat volt az életemben, amikor a gyermekeim megszülettek. Test lett a testemből, lélek a lelkemből. Már érezhettem azt a csodát, ami 9 hónapon át fejlődött, formálódott.

Hová menne el legszívesebben? - Történelem szakosként kedvenceim az ókori kultúrák. Szeretném látni a fáraók piramisait Egyiptomban vagy az inkák, maják csodálatos építményeit.

DEBRECENBEN JÁRTUNK.

Már több héttel előtte elkezdtünk készülődni október 22-re, de kivételesen nem a műsorra, hanem a református iskolák közötti országos tanulmányi versenyre, több kategóriában is.

Elérkezett a nap... de sajnos, esősen indult. Korán reggel az iskolában gyülekeztünk, gyors névsorolvasás és már indultunk is. Jó társaságban gyorsan eltelt az út. Odaérkezve lepakoltunk az iskolában, majd a Nagytemplomban részt vettünk a nyitó áhítaton. Ezután felvettük a versenyhez szükséges felszerelést, és egy kis eligazítás után a kijelölt termekhez mentünk.

Kicsit izgultunk, de ez nem uralkodhatott el rajtunk. Volt néhány kisebb-nagyobb gond, de sikeresen megoldottuk őket. A termekben a tízórai után megkezdődött a verseny. Egy óra alatt végeztünk a feladatokkal. Onnan az ebédlő felé vettük az irányt, de az udvart is megtekintettük. Egy kevéske játék és pihenés után visszamentünk a versenyhelyszínekre.

Nagy izgalmak közepette megkezdődött az eredményhirdetés. Miután megtudtuk az eredményünket, a feladatlapok megtekintése után rohantunk a többiekhez. Mindenki középmezőnyben végzett. Egy kis uzsonna után buszra szálltunk és elindultunk haza. Nagy éneklések közepette értünk Szentmártonkátára. Ekkor végre számunkra is megkezdődött az őszi szünet. Mladoneczki Vivien 7.

Karácsonyi szokások a világban

* Az USA-ban a december 25-re virradó éjszaka a jó Szent Miklós járja végig a családokat, és a kéményen át mászik be, hogy az úgynevezett Christmas Stockingsba, azaz a karácsonyi zokniba beletegye az ajándékokat.

* Spanyolországban nem a Téliapó, nem a Jézuska, de még csak nem is az angyalok hozzák az ajándékot, hanem az általunk is jól ismert három királyok, azaz a Reyes Magos tagjai, mégpedig január 5-én.

* Ausztráliában karácsony első napján templomba mennek, ami a társasági élet szerves része. Karácsony másnapján kimennek a

kikötőbe, ahonnan egy nagyszabású vitorlásverseny indul.

FELSŐSÖK LETTÜNK!

Végre eljött ez az idő is, 5. osztályosok, azaz felsősök lettünk. Izgatottan készültünk az új tanévre. Sok-sok változás várt ránk. Új tanterem, új tanárok, új osztálytársak, új tantárgyak, és persze a szép megújult iskolánk.

Úgy érzem mi is megváltoztunk, érdeklődésünk tudatosabb, hozzáállásunk a tanuláshoz talán komolyabb lett. Az osztályunk sokkal összetartóbb, (remélem, nem csak a rosszaságban...). Elkezdtük a lépkedést a „felsős létrán”, amit majd a 8. osztály befejezésével mászunk meg.

Új osztályfőnökünk Hajni tanárnő lett, Őt már ismertük, de még tanítani eddig nem tanított bennünket. Új tantárgyak is vannak az ötödikben, például a történelem, ami az egyik kedvenc tantárgyam. Sokkal több a tanulnivalónk is például angolból, irodalomból, nyelvtanból és persze komolyodik a matek is. Új tantárgyak mellé új tanáraink is lettek, akiket igen hamar megkedveltünk.

A felső számunkra még kicsit idegen terep, mert mi már nagyoknak érezzük magunkat, igazi felsősöknek, de a felsősök között mégiscsak mi vagyunk a kicsik. De ez csak egy évig tart. Addig is szorgalmasan lépkedünk a „létra fokain”, hogy majd azokat megmászva nyolcadikban felérjünk a

legfelsőre, ahonnan büszkén nézhetünk vissza általános iskolai éveinkre.

Fejes Blanka 5.

NAGY!
VAGY!

Nagy Vagy!

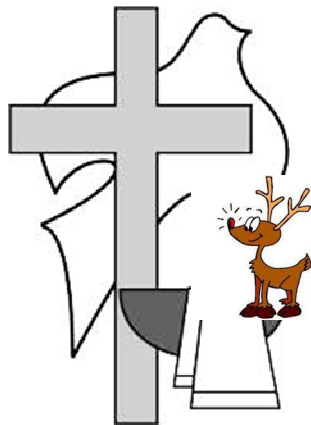

Iskolánk már másodszor kapott lehetőséget, hogy ebben az országos versenyben összemérje tudását más iskolák csapataival. Nagy erőfeszítések árán, de szorgalmasan és boldogan gyakoroltuk az érdekesebbnél érdekesebb, viszont rendkívül agyafúrt és nehéz feladatokat. Ezek gyakran arról szólnak, hogy hétköznapi eszközöket kell teljesen más módon használni, mint ahogy megszoktuk. Például egy áruházi bevásárlókocsiban térdelve, farudakkal hajtani és irányítani a kocsit... Mivel iskolánk tornaterme nagyon kicsi, így hol a Farkas család, hol a Lantos család udvarán edzettünk. Gyorsan eljött a verseny napja. Nagy és lelkes szurkoló táborral indultunk a forgatásra. Egy kb. másfél órás út után megérkeztünk Érdre, a Sportcsarnokba, ahol nagy készülődésbe csöppentünk. Egy rövidke bemelegítés után mi kerültünk színre és megkezdődött a verseny. Ekkor már megvolt a csatakiáltásunk: **EGY A JELSZÓ MÁRA : NAGY VAGY MÁRTONKÁTA!** Minden forduló előtt ismertették a játékot és kezdődött. Szerintem a nagyon sok készülődésnek megvolt a gyümölcse. Persze sokat segített ebben Katus Attila, a celebünk. Piros színben, nagy szurkolás közben száguldtunk (legtöbbször szó szerint) játékról játékra. A játék alatt a műsorvezetőnek 3 jelszava volt, ami gyakran elhangzott: „csapó, kamera, Máté”. Ezt csak azok tudták, akik ott voltak. Egészen a célunkig meneteltünk. Közben elfáradtunk, de nem csak mi, hanem a szurkolók is. Éjfél tájban elindultunk haza. Próbáltunk útközben pihenni egy kicsit, de a sok-sok izgalom után igazán csak otthon tudtunk. Az eredmény tudatában természetesen boldogan feküdtünk le! Számomra ez a nap egy örök élmény marad. Csapattagok: Felnöttek: Gál Henrietta, Nagy Orsolya , Kohajda Melinda, Farkas István, Hajnal Sándor. Gyerekek: Farkas Ricsi, Nagy Vivi és Illés Viki 7. osztály, Dávid Diána 6. osztály, Menyhárd Márk 5. osztály, Maczkó Noémi és Lengyel Barnabás 4. osztály, Monori Fanni 3. osztály.

Nagy Vivien ,

Mladoneczki Vivien és Illés Viktória 7.

*Jászberényi
szolgálatunk*

Egy novemberi vasárnap reggel az iskola előtt gyülekeztünk az énekkarral és az iskolabusszal mentünk a jászberényi református gyülekezetbe. Mikor megérkeztünk egy kedves néni vezetett be minket a gyülekezeti házba. Nagyon kedvesen fogadtak és egy asztalon sok-sok finomság volt, amit csakis nekünk szántak.

Bementünk a terembe ahol az istentisztelet szokott zajlani és még egyszer elpróbáltuk az egészet, hogy biztosan jól sikerüljön.

A tiszteletes úr személyesen köszönt nekünk és beszélgettünk a karácsonyról, az adventről és arról is, hogy mi halandók hogyan tudnánk megköszönni Istennek azt, hogy elküldte az Ő egyszülött Fiát értünk e világra. A tiszteletes úr elkezdte az istentiszteletet és mi vártuk a jelet, hogy elkezdjük szereplésünket. Mi jöttünk: egy kánonnal kezdtünk, majd egy szeretetről szóló szép dal következett és végül csengettyűztünk.

Látszott az idősek arcán, hogy tetszett nekik, de mindenki másnak is. Mi legalább is így vettük észre. Végül jöhetett a sok finomság elfogyasztása, majd kaptunk egy csoki mikulást és egy füzetet, melyben van egy igeszakasz és hozzátartozó feladat és imádság. Megköszöntünk mindent és elindultunk haza. Az úton énekelünk, majd otthon elmeséltük a szolgálatunkat.

Vincze-Pál Alexandra 8.

A REFORMÁCIÓ NAPJÁRA KÉSZÜLT: *Modern interjú Józseffel*

R=riporter, J=József.

R: -Üdvözlöm, kedves József úr. Szólíthatom esetleg Józsefnek?

J: -Természetesen. Mindenki Józsefnek hív. Esetleg Jákob fia Józsefnek. Illetve az egyiptomiak Cáfénat-Panéahnak vagy Feliügvelőnek....

R: -Köszönöm. Nos, kedves József, azok kedvéért, akik nem tudnák pontosan, ki is ön, röviden elmesélné a történetét?

J: -Az EGÉSZ életem történetét? Hány naposra tervezte ezt, fiatalember?

R: -Rendben, akkor kérdezek. Jól tudom, hogy gyermekkorában ön volt a család kedvence?

J: -Az apámé igen, de hogy a családé, az azért erős túlzás.

R: -Mégis miért?

J: -Az álmaim miatt. Mint utólag kiderült, az Úr előre jelezte velem a céljait, de ezt olyan formában adtam tovább a családnak, hogy ezzel kiváltottam a haragjukat. Rádásul apám kivételezett velem. Például varratott egy fantasztikus ruhát, ami akkoriban olyannak számított, mint önöknél egy Armani öltöny. Gyerekként nem mértem fel, mekkora indulatokat váltottam ki ezzel a bátyáimban. Bedobtak egy kútba, tudja. És ez még a jobbik eset volt.

R: -Hogyan érzett ön ekkor?

J: -Hát először is nagyon megütöttem a hátsómat. Másodszor is teljesen megdöbbsentem, azután nagyon dühös lettem. Később már féltem.

R: -Mitől félt?

J: -Attól, hogy meg fognak ölni.

R: -De nem tették.

J: -Nem. Az Úrnak más tervei voltak. Helyette eladtak rabszolgának. Az egy elég szörnyű dolog, tudja. Én, aki addig szó szerint azt tettem, amihez csak kedvem volt, egyszerre csak tárgy lettem, valaki más tulajdona, és azt csináltak velem, amit csak akartak. Dühöngtem, féltem, el voltam keseredve. Azt hittem, ennél már nem lehet rosszabb. Egészen addig, amíg be nem kerültem egy egyiptomi börtönbe.

R: -Miért? Elkövetett valami meggondolatlanságot?

J: -Épp ez az, hogy nem követtem el meggondolatlanságot. Az egyiptomi gazdám háza felügyelőjévé tett, a felesége viszont... hm... nos megharagudott rám, és megvádolt valamivel, amit nem követtem el. Börtönbe kerültem.

R: -Mit érzett ekkor?

J: -Legtöbbször éhséget. Elhagyatottságot, keserűséget, egészen amíg le nem ültem, és mivel bőven volt időm, el nem gondolkodtam a sorsomon. Két dologra jöttem rá, tudja. 1)Rájöttem, hogy a magam hibája is, hogy idáig jutottam. Senki sem tökéletes, és ahhoz, hogy elvégezze a feladatát az életben, amit Isten adott neki, ahhoz formálódnia kell. Ez nem mindig kellemes. De részesei lehetünk az Úr tervének. Csak így van értelme. 2)Az Úr nem hagyott el egy pillanatra sem. Végig velem volt, vigyázott rám, és csak azokat a fájdalmakat engedte a közelembé, amikkel formálni tudott. Valami fontos célja van velem. Éppen ezért, minden rossz, ami velem történik, tulajdonképpen jó.

R: -Értem... hát azt hiszem ez a tanulság a ma emberének nem nagyon fog tetszeni. De fejezzük be előbb. Jól tudom, hogy ön álmokat fejtett a börtönben?

is végzek 15-20 perc alatt. De inkább előnyben részesítem a kis „sarki” boltocskákat. Személyesebb és olcsóbb!

Mire nem sajnálja a pénzt?

- Strandolás, fürdők.

Mit értékel leginkább önmagában?

- Racionalitás.

Mikor kötött utoljára barátságot?

- Több, mint 20 éve! De azóta is tart.

Mire a legbüszkébb? - A családomra.

Mi az a tulajdonság, amit leginkább kedvel a másik nemből? - Nőiesség.

Hová menne el legszívesebben?

- A világűrbe. Vagy egy trópusi, több hétig tartó luxus hajóútra.

Hová költözne el legszívesebben és miért?

- Egy kis faluba valahol a Balaton mellett. A Balaton „szerelmese” vagyok.

Gyűjt valamit?

- MÁV menetrendek. 1986-tól valamennyi megvan. Ha valaki tud korábbi évjáratokat, szóljon!

Mikor örült utoljára igazán?

- Minden nap érnek kisebb-nagyobb örömök. Ezeknek tudok igazán örülni!

ECDL vizsgáztunk!

Osztályunkból tízen jelentkezünk, számítógép-kezelői vizsgára. A hét modulból négyet szeretnénk teljesíteni. Túl vagyunk az első vizsgán, ami a számítógép-alapismeret volt.

Október eleje óta, minden pénteken készültünk a vizsgára. Tanár úr ijesztgetett minket és már azt tervezgette, hogy mit fog csinálni azzal, aki megbukik... Egy kicsit izgultunk a feladatok miatt, de nem volt miért, könnyen ment mind a tízünknek. Ha elakadtunk, akkor is kisebb dolgokon, de nem időztünk rajta sokáig, mert gyorsan eszünkbe jutott. Mi már rég készen voltunk, amikor a többi vizsgázó még a feladatokat csinálta.

Mindannyian megkönnyebbültünk miután kimentünk a teremből. Mindenki örült és elégedett volt magával. A többi vizsga sokkal nehezebb lesz, ezért sokat kell készülnünk, hogy a következő vizsgát is sikerrel teljesítsük. Tasi Dóra

RÉGI-ÚJ ISKOLÁNK

Az 1911-ben eltervezett, megálmodott iskolaépület 2014-ben valósággá vált. Nagy öröm és boldogság számunkra, hogy a 2013 októberében indult beruházás során az iskola felső szinttel bővült. A közel 400 négyzetméternyi bővítés eredménye: 4 tágas, világos, kényelmes tanterem, szertár helyiség és vizesblokkok. Így a földszinten a számítástechnika terem és az ebédlő területének növelése megvalósulhatott, valamint megfelelő tanári szoba, igazgatói iroda is kialakítható lett. Új tanulói bútorok, öltözőszekrények is beszerzésre kerültek, amit a gyerekek nagy örömmel vettek birtokba. Iskolánk külseje is megújult, megszépült. A református vallási alapokon nyugvó nevelés-oktatás a 2014-15-ös tanévtől már ebben a kulturáltabb környezetben valósulhat meg. Hálaadó ünnepi istentiszteletünkön Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, Czerván György Vidékfejlesztési Minisztérium agrárgazdaságért felelős államtitkára, országgyűlési képviselő is részt vett, ahol első osztályosaink fogadalmat tettek, hogy iskolánk szorgalmas, rendre vigyázó tanulói lesznek. A gyerekek színvonalas műsorral köszöntötték a jeles eseményt, csengettyűkórusunk és énekkarunk nyílt színi tapsot kapott. Majd a megújulás tiszteletére emléktábla avatásra, illetve szalagátvágásra is sor került.

„Mindeddig megsegített minket az Úr!”(I. Sámuel 7,12)

Simonné Bozsik Anikó igazgató

TE MILYEN SZAKMÁT VÁLASZTASZ?

Nyolcadikos osztályom számára egyre sürgetőbb kérdés, milyen középiskolában tanuljanak tovább, milyen szakma lenne megfelelő számukra, ezért idei **GKP-generációk közötti párbeszéd-óránk témája** ismét a pályaválasztás volt. Meghívtok vendégeink meséltek arról, melyik iskolában tanultak, elégedettek voltak-e az ott kapott képzéssel, most hol dolgoznak, illetve hol szeretnének majd dolgozni, mi a szakmájuk szépsége és nehézsége.

Egyik 'előadónk' Balla András nevelőapja, Széles Tamás volt, akinek elektronikai műszerész a szakmája. Egy olyan iskolában tanult, ami időközben megszűnt, így- bár elégedett volt vele- már nem ajánlhatta a diákoknak. Ő hadiipari fröccsöntő gépen dolgozik, amely különböző típusú tankok számára gyárt akkumulátort, például Egyiptomba is.

Varga Hajnalka, volt tanítványunk is eljött és nagyon sok, saját kezűleg készített bőrárut hozott magával. Az ő szakmája ugyanis bőrdíszműves és a **BŐREGÉR** nevű boltban dolgozik Budapesten. A lányok alig tudták befejezni a vele folytatott beszélgetést, annyi érdekesség hangzott el. Azt is megtudtuk, hogy Hajni legszívesebben táskákat készít.

Harmadik vendégünk Bólya Gábor volt, aki nemrég még hozzánk járt, most pedig a nagykáta szakiskolában tanul gépi forgácsolóknak. Gyakorlatát a BKV-nál végzi, és egy munkájához kapcsolódó tervrajzot is hozott magával. Azt mondta a csoportjában ülő fiúknak, úgy érzi, jól választott, mert erre a szakmára mindig szükség lesz.

Hajni tanárnőt mindenki ismeri, és mivel a tanárokkal napi kapcsolatban állnak a diákok, azt gondolhatják, mindent tudnak erről a pályáról. Tanárnő azonban mesélt arról, hogy eredeti szakmája tanító és könyvtáros volt és férje biztatására végezte el a tanárképzőt. Beszélni mindig szeretett, a történelem mindig is a szíve csücske volt, így szívesen tanult tovább.

Kővágó Ági –tanárnő lánya- építőmérnöknek tanul, aki hidat, tornyot, műutat, alagutat, vasutat, ipari csarnokot, csatornarendszert tervez és (most már ezt is tudjuk!) nem keverendő össze az építészmérnökkel. Ági elmondta, hogy az első dolog, amit megtanult, az az, hogy a számológépe mindig legyen nála... Mesélt arról, hogy egy számítógépes programmal készíti a tervrajzokat és egyik feladatán összesen 48 órát dolgozott.

Remélem, ezek a jó hangulatú beszélgetések hasznosnak bizonyulnak, és segítik a még bizonytalan diákjaimat a rájuk váró döntésben. Lengyel G. Krisztina of.

Ha más hivatást kellene választania, mi lenne az? Mindenképpen gyerekekkel kapcsolatos pályán maradnék, mindig tanár akartam lenni. Az ének szakot már alsósként kiválasztottam. A történelem és a magyar versengéséből a történelem került ki győztesen, de csak az érettségi előtt. Ha most mást kellene választanom, azt hiszem, óvónő lennék.

Szeret főzni? - Igen, szeretek, bár csak hétfőként

van időm a családomnak főzni. Nyitott vagyok az új ízekre, szeretem kipróbálni az újdonságokat, más népek ízeit.

Mi idegesíti? -A nyafogás és a hisztizés. Ha valaki nem tud érvelni a dolgai mellett és nem a meggyőzést választja, hanem az érzelmi kitörést.

Mire a legbüszkébb? Legnagyobb büszkeségeim a gyermekeim. Az egyetemista lányom a legjobb barátom, a fiam, hatodikos „kisgimnazista”, a legjobb barátom.

Mit csinál olyankor, amikor nem csinál semmit? Nem hiszem, hogy létezik olyan, hogy nem csinálunk semmit. Még alvás közben is jár az agyunk. Ha leülök a fotelba – semmit csinálni, – akkor a kezembe veszek egy könyvet, egy újságot, olvasgatok, vagy megnézek egy filmet.

Nehezen ad fel dolgokat? Igen, igyekszem a végsőig kitarítani és mindent megtenni azért, hogy a céljaim megvalósuljanak. Ha lehetőséget kapunk a kitűzött vágyaink megvalósítására, élnünk kell vele.

Van az életben „örökké”? Hiszek abban, hogy van. Szerintem létezik barátság és szeretet, szerelem, ami örökké tart.

Miben hisz? - Isten létezésében. Hiszem, hogy földi életünknek van értelme és célja, amit akkor teszünk igazán boldoggá, ha Istent befogadjuk a szívünkbe és engedjük, hogy átformálja életünket.

Milyen tanuló volt általános iskolában? - Szorgalmas, példamutató magatartású diák voltam. Szerettem iskolába járni és az osztálytársaimmal együtt lenni. Jó tanuló voltam, több versenyen is jártam.

Mi a kedvenc sportja és sportolója? - Érdekeset

fogok mondani: kedvenc sportom a társastánc. Éveken keresztül versenytáncoltam, imádtam a különböző táncokat, főként az angol keringőt és a cha-cha-chát. A kedvenc filmem is „táncos” film, a *Hölgyválasz*, benne a kedvenc színésszemmel, Richard Gere-rel.

Mi a kedvenc idézete? „Akarom élni az egész hitet, /Szeretni, ahogy Isten szeret, És bízni, bízni akarok, /Abban, amit a Krisztus hozott.

Nem érzem, nem is gondolom, /De akarom, akarom, akarom.” (Sík Sándor: A néma Miatyánk)

